

Nález dopisu na rozloučenou

V prvním čísle loňského ročníku revue *Paměť a dějiny* vyšel text o posledních dopisech, které napsali svým blízkým Čechoslováci odsouzení k trestu smrti za druhé světové války v Drážďanech (SACK, Birgit – PLACHÁ, Pavla: „*Tento dopis si nechte na památku na mě.*“ *Poslední dopisy Čechoslováků popravených za druhé světové války v Drážďanech*), jenž zaujal sběratele, který si přeje zůstat v anonymitě. Před nedávnem totiž náhodně zakoupil na bleším trhu v Praze složku historických dokumentů po popraveném českém odbojáři Karlu Štěpánovi. Mezi úředními dokumenty našel i Štěpánův dopis na rozloučenou, adresovaný jeho blízkým.

Karel Štěpán se narodil 10. května 1910 v Příbrami. Jeho otec vlastnil v centru města „obchod materiální“

a drogerii, která se proslavila multimelovými pastilkami. Karel šel v otcových stopách a stal se jeho asistentem v obchodě. Během německé okupace se zapojil do odboje. S kolegou Josefem Bejčkem provozovali v Dlouhé ulici v Příbrami tajnou tiskárnu, rozmnožovali a rozšiřovali různé letáky a proilegální revoluční národní výbor také tajně fotografovali různé válečně důležité objekty.

Vzrůstající aktivita hnutí odporu na Příbramsku však neunikla pozornosti nacistického bezpečnostního aparátu. V listopadu 1943 se Gestapu podařilo proniknout do organizační sítě různých odbojových skupin na Příbramsku a došlo k rozsáhlému zatýkání. Karla Štěpána zatklo 16. listopadu 1943 táborské Gestapo.

Byl vězněn v Písku, Táboře a v Malé pevnosti Terezín, odkud ho v červnu 1944 převezli do věznice v Gollnowě (dnes Goleniów). Tam byl v listopadu 1944 postaven před berlínský Lidový soudní dvůr, který ho na výjezdním zasedání odsoudil společně s dalšími jeho patnácti kolegy z odboje za přípravu velezrady k trestu smrti. Nepomohla už ani žádost o milost příbuzných všech odsouzených z Příbramska a jejich právních zástupců adresovaná říšskému protektorovi, jejíž hromadné podání Karel Štěpán inicioval v dopise svému otci v prosinci 1944.

Život všech odsouzených, včetně Karla Štěpána, skončil 19. února 1945 odpoledne pod gilotinou v káznici v Brandenburg-Görden.

Pavla Plachá

Přepis posledního dopisu Karla Štěpána

Karel Štěpán, [nečitelné slovo] Brandenburg 19/II.[19]45

Moji Nejdražší tam Doma.

Dnes tedy Vám píši naposledy, ale věřím pevně, že za Vás všechny budu moci hned u Milého Boha dále o Vaše zdraví a štěstí v dalším Vašem žití prositi. Přeji Vám vše nejlepší a prosím ještě jednou by jste mě vše odpustili a jen v dobrém na mě vzpomínali. Nyní Vás ještě jednou vyjmenuji, jak jsem se za Vás modlival:

Můj drahý zlatý šedivý Tatínku

Má zlatá stará Maminečko

Moje Růžičko Ty má hrdinko

Bohničko moje zlatá

Tomíčku drahý kluuku nohatý (miloval jsem Tě velmi)

Motlitby Mému Drahému Tatínkovi.

Růženec patří mé Drahé zlaté Mamince.

Drahá Slečno Zdeno (nezlob se na mě prosím)

Zlatý Pepíčku můj [nečitelné slovo]

Drahá Nejmilejší Mařenko

A všichni dobří známí takto jsem si Vás v motlitbě jmenoval. Nyní tu byl velebný pán, přijal [jsem] Ježíše Krista a nyní Jej prosím za Vaše blaho a štěstí do konce tohoto putování, občas se za mě pomodlete a věřte, že tam nahoře za Vás všechny i za naši zem budu stále a stále Milého Pána vroucně prositi [tři řádky zabarvené cenzurou] s tímto [slovo zabarvené cenzurou] se s Vámi Všemi loučím a tam nahoře nashledanou se těšit Vás Všechny milující Karel

Děkuji ještě jednou za vše a odpusťte mi všechno.

